

wego pracownika. O konsekwencji tej należy pracownika uprzedzić, zamieszczając odpowiednią wzmiankę w zawiadomieniu o udzieleniu urlopu.

Następny urlop dla przystąpienia do tegoż egzaminu może być takiemu pracownikowi udzielony na okres — w zasadzie do połowy ustalonego dla danego rodzaju egzaminu wymiaru, a tylko w przypadku szczególnie uzasadnionym w pełnym wymiarze, bez zaliczenia na poczet urlopu wypoczynkowego, lecz wyłącznie — bezpłatnie.

6. Pracownikowi, studiującemu na wydziale (studium) zaocznym szkoły wyższej, którego siedziba znajduje się poza miejscem pracy i zamieszkania pracownika, przysługuje prawo do zwrotu kosztów przejazdu na udzielony w myśl niniejszego zarządzenia urlop z miejsca zamieszkania do siedziby wydziału (studium)

i z powrotem. Przy ustalaniu kosztów przejazdu stosuje się zasady obowiązujące przy podróżach służbowych. Diety ani zwrot kosztów noclegu pracownikowi nie przysługują.

7. Przy decydowaniu o udzieleniu urlopu należy każdorazowo mieć na względzie potrzeby służby. Udzielenie urlopu nie może uzasadniać wniosków o zwiększenie etatu osobowego.

8. Władze służbowe powinny w miarę możliwości służbowych okazywać pomoc w nauce pracownikom, kształcącym się korespondencyjnie i zaocznie np. przez przydział pracy z zakresu obranej w szkoleniu korespondencyjnym specjalności, nie powodującej zbyt częstych wyjazdów służbowych i sprawowania czynności służbowych poza przepisanyymi godzinami.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

668

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 kwietnia 1951 r.

w sprawie zasad i trybu finansowania kapitalnych remontów obcych obiektów użytkowanych przez jednostki spółdzielcze.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 4, 8 i 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się następujące zasady i tryb finansowania kapitalnych remontów obcych obiektów, użytkowanych przez jednostki spółdzielcze na podstawie umów lub na podstawie przydziałów dokonanych przez jednostki administracji państwowej.

I. Finansowanie kapitalnych remontów w obiektach użytkowanych przez jednostki spółdzielcze na podstawie umów zawartych z osobami fizycznymi lub prawnymi nie będącymi uspołecznionymi jednostkami gospodarczymi.

§ 2. Spółdzielnie zawierające po wejściu w życie niniejszego zarządzenia umowy najmu lub dzierżawy obcego obiektu powinny do umów wprowadzać wyraźnie postanowienia ustalające, że do przeprowadzenia kapitalnych remontów zobowiązany jest wynajmujący lub wydzierżawiający. Jednostki nadrzędne spółdzielni mogą w poszczególnych przypadkach zezwolić na zawarcie umów przewidujących, że dokonanie kapitalnych remontów wynajmowanych lub dzierżawionych obiektów obciąża spółdzielnię w zamian za odpowiednie obniżenie stawek czynszowych.

§ 3. 1. W przypadku, gdy wynajmujący lub wydzierżawiający obiekt nie wywiązuje się z ciążących na nim obowiązków, wynikających z zawartej umowy w zakresie wykonywania kapitalnych remontów, spółdzielnia może wykonać niezbędne remonty zastępczo na koszt wynajmującego lub wydzierżawiającego.

2. Zastępcze wykonanie kapitalnych remontów może być finansowane:

- a) z nadwyżki funduszków własnych spółdzielni ponad wartość majątku trwałego oraz normatywów środków obrotowych,
- b) z pożyczki uzyskanej z funduszu inwestycyjnego we właściwej centrali spółdzielczej,
- c) z kredytów bankowych normatywnych udzielanych w ramach planu kredytowego przez banki finansujące eksploatację w przypadkach niepo-

siadania nadwyżki funduszków własnych (pkt a) lub niemożności uzyskania pożyczki (pkt b).

Odpowiednie wnioski kredytowe spółdzielni wymagają uprzedniego zatwierdzenia ze strony właściwego związku branżowego. Związki branżowe mogą zatwierdzać wnioski kredytowe jedynie wówczas, gdy przeprowadzenie kapitalnego remontu jest konieczne dla wykonania planu gospodarczego spółdzielni. Spółdzielnie powinny przedkładać bankom finansującym plany remontowe w obiektach obcych wraz z kosztorysami, zatwierdzonymi przez ich jednostki nadrzędne.

3. Nakłady sfinansowane w trybie określonym w ust. 2 winny być wprowadzone do aktywów bilansów spółdzielni na konta rozliczeń międzyokresowych, a umarżane w wysokości bieżącego czynszu należnego wynajmującemu lub wydzierżawiającemu obiekt w ciężar jego konta osobowego. Równocześnie spółdzielnie obciążają konto kosztów „czynsze i dzierżawy“ uznając konto osobowe wynajmującego lub wydzierżawiającego.

§ 4. 1. W przypadku, gdy umowa przewiduje, że dokonywanie kapitalnych remontów wynajmowanych lub wydzierżawianych obiektów obciąża spółdzielnię w zamian za odpowiednie zmniejszenie stawek czynszowych, spółdzielnie przeprowadzają niezbędne kapitalne remonty, finansując je z kwot nagromadzonych z różnicy między czynszem obliczonym według pełnych stawek a czynszem przypadającym wynajmującemu lub wydzierżawiającemu według umowy.

2. W przypadkach wyjątkowych, tj. gdy zachodzi konieczność przeprowadzenia remontu przed nagromadzeniem środków, o których mowa w ust. 1, w wysokości wystarczającej na sfinansowanie kapitalnego remontu, spółdzielnie wykonują kapitalne remonty ze środków wymienionych w § 3 ust. 2 pkt a), b) lub c). Odpowiednie nakłady aktywowane są w bilansie spółdzielni na kontach rozliczeń międzyokresowych i umarżane w ciężar konta „czynsze i dzierżawy“ metodą czynną w okresie właściwego cyklu remontowego (między dwoma kapitalnymi remontami). W przypadkach, gdy okres trwania umowy jest krótszy aniżeli ustalony cykl remontowy, nakłady umarżane są w ciągu okresu czasu, na który została zawarta umowa.

§ 5. Nakłady na kapitalne remonty w obcych

objektach, dokonywane ze środków określonych w § 3 ust. 2, nie mogą przekraczać:

- a) sumy należnej wynajmującemu lub wydzierżawiającemu z tytułu czynszu do końca okresu umowy, jeżeli spółdzielnia wykonuje kapitalne remonty zastępczo,
- b) różnicy między czynszem według pełnych stawek a czynszem przypadającym wynajmującemu lub wydzierżawiającemu obiekt, według umowy obliczonej do końca okresu umownego, jeżeli spółdzielnia przejmuje na siebie obowiązek wykonywania kapitalnych remontów w zamian za obniżenie stawek czynszowych.

II. Finansowanie kapitalnych remontów w obiektach użytkowanych przez jednostki spółdzielcze na podstawie przydziałów jednostek administracji państwowej lub zawartych z nimi umów.

§ 6. W odniesieniu do obiektów stanowiących własność Państwa spółdzielnie zawierające umowy z jednostkami administracji państwowej na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 21 czerwca 1950 r. w sprawie czynszów za lokale użytkowe, wynajmowane przez jednostki administracji państwowej oraz instytucje i przedsiębiorstwa uspołecznione (Monitor Polski Nr A-77, poz. 889), powinny w zasadzie wprowadzać do umów postanowienia ustalające, że kapitalne remonty obciążają jednostki administrujące obiektem. W przypadkach, gdy spółdzielnie przejmuje na siebie obowiązek dokonywania kapitalnych remontów w zamian za obniżenie stawek

czynszowych, przepisy § 4 ust. 1 i 2 i § 5 mają zastosowanie również do tego rodzaju obiektów.

§ 7. 1. Spółdzielnie, użytkujące przydzielone przez jednostki administracji państwowej obiekty nieodpłatnie, obowiązane są przeprowadzać amortyzację tych obiektów według tych samych zasad jak amortyzację dla obiektów własnych. W związku z tym spółdzielnie powinny w porozumieniu z jednostką administracji państwowej, która dokonała przydziału, ustalić wartość przydzielonych obiektów i wartość tę wykazywać pozabilansowo oraz przeprowadzać od tej wartości odpisy amortyzacyjne na zasadach ogólnych. Amortyzacja tych obiektów ulega podziałowi z przeznaczeniem na sfinansowanie inwestycji i kapitalnych remontów w takiej wysokości, w jakiej podział byłby przewidziany według przynależności danej spółdzielni do odpowiedniej gałęzi gospodarki narodowej, gdyby dana spółdzielnia była przedsiębiorstwem państwowym. Stosownie do dokonanego podziału spółdzielnie zobowiązane są przelać część amortyzacji przeznaczonej na sfinansowanie inwestycji do budżetu Państwa, część zaś amortyzacji przeznaczonej na sfinansowanie kapitalnych remontów — na swój właściwy rachunek amortyzacji.

2. Finansowanie kapitalnych remontów w obiektach, o których mowa w ust. 1, odbywać się będzie z właściwego rachunku amortyzacji w ramach zatwierdzonego planu kapitalnych remontów.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*

669

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 21 maja 1951 r.

w sprawie rozliczeń różnic wyrównawczych (budżetowych) w państwowych przedsiębiorstwach skupu.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. W celu dokonywania rozliczeń różnic wyrównawczych (budżetowych) ze skupu, o których mowa w § 46 uchwały Rady Ministrów z dnia 17 kwietnia 1950 r. w sprawie zasad organizacji finansowej i systemu finansowego przedsiębiorstw państwowych, objętych budżetem centralnym (Monitor Polski Nr A-55, poz. 630), zarządy państwowych przedsiębiorstw skupu otworzą w Narodowym Banku Polskim rachunek pod nazwą „Rachunek rozliczeń różnic wyrównawczych (budżetowych) ze skupu“, zwany w dalszym ciągu zarządzenia „rachunkiem rozliczeń“, w celu rozliczania dodatnich i ujemnych różnic wyrównawczych (budżetowych).

§ 2. Jednostki operatywne przedsiębiorstw, działające na wewnętrznym pełnym rozrachunku gospodarczym, zwane w dalszym ciągu „jednostkami“, obowiązane są sporządzać i przysyłać zarządom przedsiębiorstw, właściwym organom finansowym oraz oddziałom Narodowego Banku Polskiego wyliczenia dodatnich i ujemnych różnic wyrównawczych (budżetowych) ze skupu w terminie 10 dni po upływie połowy miesiąca i w tym samym terminie przekazywać zaliczkowo salda różnic wyrównawczych (budżetowych) ze skupu na rachunek rozliczeń.

§ 3. Zarządy przedsiębiorstw pokrywają z rachunku rozliczeń ujemne faktyczne różnice wyrównawcze (budżetowe) przelewem na rachunki operacyjne jednostek w terminie 12 dni po upływie połowy miesiąca za

ubiegły okres półmiesięczny.

§ 4. W przypadku nieodprowadzenia w terminie przez jednostki sald różnic wyrównawczych (budżetowych) ze skupu na rachunek rozliczeń oddziały Narodowego Banku Polskiego finansujące dane jednostki dokonują we własnym zakresie lub na wniosek zarządu przedsiębiorstwa przelewu na rachunek rozliczeń 1/24 rocznych względnie 1/6 kwartalnych zaplanowanych sald różnic wyrównawczych (budżetowych) w ciężar rachunków operacyjnych tych jednostek.

§ 5. Ostateczne rozliczenia powinny być dokonane w terminie 5 dni po sporządzeniu kwartalnych sprawozdań rachunkowych. W tym terminie jednostki powinny, niezależnie od przedłożenia ostatecznego rozliczenia, przelać ostateczne saldo różnic wyrównawczych (budżetowych) ze skupu. Ostateczne rozliczenie ujemnych sald różnic wyrównawczych (budżetowych) powinno nastąpić z zachowaniem przepisów § 8.

§ 6. Zarządy przedsiębiorstw przelewają z rachunku rozliczeń w terminie 13 dni po upływie każdej połowy miesiąca każdorazowe saldo rachunku rozliczeń do budżetu Państwa na rachunek dochodów budżetowych właściwych terytorialnie wydziałów finansowych prezydiów wojewódzkich rad narodowych (Prezydium Rady Narodowej m. st. Warszawy i m. Łodzi).

§ 7. 1. Na rachunek rozliczeń przelewane będą w 10 dni po upływie każdej połowy miesiąca za ubiegły okres półmiesięczny przewidziane w budżecie dotacje na pokrycie ujemnych różnic wyrównawczych (budżetowych) w wysokości 1/6 planowanej dotacji na dany kwartał.